

er studerende, og det er bestemt ikke en gruppe, som vi normalt vil knytte til dem, der lever i en kulturelt marginaliseret position.

Derfor tror jeg ikke, at man kan sige noget så fuldstændig firkantet om de mennesker, der er i lavindkomstgruppen. Det er forskellige mennesker, der har forskellige behov og forskellige problemer, og som alle sammen også har krav på, at vi i stedet for at tro, at det her kan gøres op på firkantede beregningsmodeller og rådighedsbeløb, kigger på deres sag individuelt og finder nogle løsninger, som netop retter sig mod de problemer, de har.

Kl. 19:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lise von Seelen.

Kl. 19:23

Lise von Seelen (S):

Det er nok forskelligt, som man opfatter det, om der er en sammenhæng mellem økonomisk fattigdom og kulturel fattigdom, men det mener vi der er. Vi mener, at de to ting er meget tæt forbundne, og det mener jeg også fremgår af de analyser, der foreligger.

Men hvis vi nu skulle få den tanke gerne at ville forebygge, at den gruppe, som lever meget fattigt, isoleres af det øvrige samfund, for vi kan jo have en samfundsøkonomisk interesse i, at de ikke isoleres, er ordføreren så ikke optaget af at få at vide, hvor stor den gruppe i virkeligheden er? Det ved vi ikke i dag. Alene af hensynet til at kunne tage de rigtige initiativer er det dog afgørende at vide, hvor stor en gruppe vi taler om. Er ordføreren slet ikke nysgerrig der?

Kl. 19:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:24

Ellen Trane Nørby (V):

Det er altid godt at vide, hvem det er, man skal hjælpe, for at kunne hjælpe dem, og derfor gøres der jo også allerede i dag en meget stor indsats i kommunerne for netop at lave et opsøgende arbejde, og det er jo også en indsats, som er forskelligt alt afhængig af, om vi taler om Tønder Kommune, eller om vi taler om Københavns Kommune, for der er jo også meget store geografiske forskelle i det her land, som også skal tages med, når vi taler om, hvordan det er, vi sikrer hjælpen til nogle af de udsatte grupper i det her samfund. Der er meget stor forskel på det at leve i et lille bysamfund og knytte et socialt netværk der, hvor man har nogle meget tætte naborelationer, og på det at leve i et storby-

samfund som det københavnske, hvor vi ved at der findes nogle helt andre sociale interaktionsmodeller.

Derfor tror jeg ikke, at man bare kan gøre det så firkantet, som Socialdemokraternes ordfører reelt set gør, nemlig bare at sige, at økonomisk og kulturel fattigdom er to sider af samme sag. Det er ikke noget, vi anerkender fra Venstres side, men vi anerkender, at der er forskellige former for fattigdom, og at det er vigtigt, at man også kigger individuelt på den enkelte persons problemer og ikke gør det ud fra en firkantet vurdering.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Lise von Seelen, Socialdemokratiet.

Kl. 19:25

(Ordfører)

Lise von Seelen (S):

Tak. Spørgsmålet om en fattigdomsdefinition bliver selvfølgelig mere vedkommende, jo større gruppen er, og jo mere den adskiller sig fra gruppen af mennesker, som lever under helt, helt andre vilkår. Og det, vi ser i de her år, er jo, at vi i Danmark har en gruppe, som ikke nødvendigvis vokser så meget i antal, men som adskiller sig, ved at gruppen kommer længere og længere bort fra den store gruppe af borgere, som får det økonomisk bedre. Det betyder, at den gruppe borgere får sværere ved at finde tilbage til fællesskabet, og det er et kolossalt problem for de mennesker, som vi taler om, og det er også et kolossalt problem for samfundsudviklingen. Dertil kommer, at det jo må vække bekymring, at vi lige nu befinder os i en situation, hvor fyresedlerne skrives ud med en hastighed, som vi kun kan blive urolige over. Så vi kan ikke være andet end bekymrede for den gruppe, og vi kan være bekymrede for, at den udstødning, der kan finde sted, bider sig så meget fast, at vi vil få et varigt samfundsproblem.

Den fattigdom, vi taler om her, er naturligvis en helt anden slags fattigdom end den fattigdom, vi taler om i den tredje verden. Det er indlysende. Nogle gange vil man ligesom dreje debatten hen på at sige, at det ikke giver mening at tale om fattigdom i Danmark, fordi der jo er mennesker andre steder, som lever under helt andre vilkår under en helt anden slags fattigdom, og det er vi Socialdemokrater da enige i, for det er ikke den type fattigdom, vi taler om, men vi taler alligevel om mennesker, som lever